

Подобно гробища еврейски, съсъ години
Села и градове, полета и долини . . .

Но съ нови времена и новъ настаналъ редъ.
Каменноградците, дома и по гурбетъ,
Сами на себе си надежда и ослана,

30 Залягатъ съ миренъ трудъ за своята прехрана,
И надъ огнища имъ е божий благословъ.
Всѣхъ братска задруга и слога и любовъ,
Оседнали, сега спокойно те живеятъ . . .

Напети къщици се угледно белеятъ
И радватъ погледа съсъ охолний си видъ :

Като кованъ герданъ се вие зидъ до зидъ,

Градини сенчести и равни бели двори

Опасвайки, далечъ до тъмното предгорие,

На Луда Яна по ронливий низъкъ брягъ.

40 Подъ стрехи ^{така} свесени прозорци съ изгледъ драгъ
Изничать, сякаше поставени на стража,

Да чакатъ гостъ низъ пътъ кога ще се покаже,

Та още отдалечъ да му вестѣтъ вестѣта —

Че зарадъ него сж отворени врата,

Че домакините, съ приветлива усмивка

Сж му приготвили трапеза и почивка.

И гости всеки день приходить въ Каменградъ.

Че въ средногорский край най-шумень и богатъ

Пазаръ се сбира тукъ — и селени ступани

50 За него отдалечъ се стичать, и граждани

На него ^{есикис} потреби ~~штанувати~~ за дома.

Дюгени ~~на~~ ^{магистър,} ~~на~~ ^{като} ~~на~~ ^{търсима,} ~~на~~ ^{спорно}